

50-
Gårdsbiografiskt

Gannar Olof Björling är född den 31 maj 1887

i Helsingfors. Fadern var vid den tiden stabskapten och kompanichef vid Nylands finska skarpskyttebatalhon. 1891⁹ Övergick fadern till det som kamrer vid civila, /Poststyrelsen. Då han 1895 utnämns till postförvaltare i Viborg, flyttade familjen dit. Där gick GB i en förberedande skola 1895-1898. Då fadern frabbats av slaganfall/ samt avgått från tjänsten, återflyttade familjen till Helsingfors. GB inskrevs i Svenska Reallyceum, de två första åren belägen^f Kyrkogatan 10, i hörnet av Mariegatan, sedan vid Elisabetsgatan (nuvarande Svenska lyceum). Året 1901-1902 besökte GB Finska kadettkåren i Fredrikshamn, första allmänna klassen, men avgick efter detta år, på grund av Kårens stympning, slopandet av de två högsta klasserna (följande året indrogs Kåren i dess helhet). Efter att ett år ha skött sina studier på egen hand, inträdde GB Anyo i Reallyceum, i dess sjunde klass, år 1903, samt dimmitterades 1905. Studietiden blev ovanligt utdragen samt oberoende av examensfordringar. Sociala framför allt och/etiska problem vart i själva verket GB:s livssak. Livsavgörande för honom blev Westermarcks moraliska relativism. Två andra/följeslagare, mötta/under sista skolåret, var Hans Larsson och Harald Höföding. GB nämner även Nietzsche, Jean-Marie Guyay^u (rent av idealet) samt slutligen en liten skrift av Heinrich Gomperz: Über das sittliche ideal. I övrigt plöjde han genom allt slags etisk litteratur under ett halvsekel och tillgänglig i original eller översättning (tyska!) - engelska och franska behärskade han inte. --- Efter många om och men, en stilla ~~oxe~~ andlig orolighet, avlades fil.kand.-examen, med utslag nyårsaftonen 1915. följde ett år som auskultant i Svenska normallyceum, föga framgångsrikt. Av större betydelse genom beröringen med den ~~ge~~ litterära generation som var i vardande. GB hade aldrig ~~innek~~ sluppit behovet att söka sig ett eget/uttryck i dikt, ehuru försöken stannat i det privata. Under sommaren 1915 hade han t.o.m. påbörjat en -/roman.--- Under åren 1917-

1922 var GB sysselsatt med förberedelse för sitt litterära framträdande. Att framställa en fritänkarsk ideell livsåskådning i något slags stämningar och aforismer. Såsom en grundval nämner han en sats från juli, den 10 (!), nämner han: Oskuld - en tystnad, ej gripbar. - En sats i hans första bok, om "Det stora målmedvetna", utvisar vad problemet gällde: skuld-oskuld samt omedvetet-medvetet. Vartill självfallet livsproblemen överhuvud. Tagores Gitanjali hade givit en impuls, men även Spinoza hägrade, och så fanns gamle Hans Larsson och - Vilhelm Ekelund. Manuskriften samlades under tilltänkta signaler sådana som "Fårarnas (noveller-aktigt) dag", sentimentordriker enligt GB, samt "Dgn irrlande lågan"/och "Livets brand" (romanen). Härtill kom dock ett avsnitt av verksamheten, under intryck av Edgar Allan Poe en gång påbörjad 1913, nedteckning av drömmar, Bizarreri kallades de. Ett avsnitt finnes senare tryckt i Quosego N:o III, men en hel samling härrörande från tiden fram till mitten av tjugotalet, gick upp i lågor vid en bombbrand i februari 1944.- Enligt GB hade dessa bizarrerier, jämte erfarenhet och hård/livskamp, sin andel i den skarpa skiftningen i ton mellan vilande dag och Korset och löftet. Någon medveten opposition mot gammal/form, utan en strävan till ett eget/uttryck (oberoende av om betraktat som dikt eller inte) gällde det. Det var ur innehållskrav hans formuttryck sökte sig fram. GB var rätt avvisande mot tjugotalets Sturmescapader. Det var först Huelzenbecks skrift "En avant dada" som i febr. 1927 tände en eld, det var f.ö. Diktonius som hade den med sig, de gjorde varandras bekantskap först då, vid D:s henkomst från Parisvistelsen. - Det var ⁺visen, oppositionen, och det var irrationaliteten (i st.f. de intellektualistiska syntesfärdigheterna), kaosmedvetandet samt kravet på omedelbarhet, det var vad GB i Quosego kallat "Blixtanalys: instinkt och intellekt" som tilltalade honom. Dada tycktes tjäna som en signal. Någon moralförnekelse var det ej fråga om, utan om en moralisk relativitet i moralens namn, likasom tidigare, men med vidare utblick och djupare livsnärhet.

KLÄMME

Vid slutet av detta år med GB:s tschilitschauförsök (för att se efter vad det kunde bli av sådant, säger han, samt i ett ~~skärre~~ nytt intresse för den yttre omvärlden, den ickeintellektuella), ja, då mötte den unge Henry Parland. Det blev ett intellektuellt fyrverkeri, brev med frågor och svar (som växlades på Opris var dag kl.2-4). H.P:s förmitt kviskt formulerade inlägg förstördes vid den omtalade branden. GB åter skrev ofta i ur sina svarsbrev av satser som sedan omformades till aforismer i Josego I. Självfallet blev hans inriktning påverkad av HP:s "saklighet" och raljeri, likasom GB dock försökte betona "sammanshången". En formell påverkan vidgår GB ock därigenom att han med hjälp av HP granskade korrekturet till Josego, varvid en del parlandismer kom till. - Mycket i GB:s ^{följande} ~~senare~~/böcker ~~kärrrärar~~ och långt framåt härrör ur tidigare skeden, ur de alltid ogenomsedda manuskriptpackarna, varfor GB kan lösa rätt föblivande besked ~~om~~kronologin.

Sin medvetna formopposition utbildade GB småningom under åren efter K.o.l. Det var en utvidgning av den etiska relativismen, en opposition mot fastställheter och mot inpassning i yttre former. Beträffande sitt eget skapandes uttryck har GB blott hävdad rätten till innehållets uttryck enligt hans förmåga. Att bryta sönder former, moraliska, estetiska, så gäller oppositionen det att göra/konventioner förrent absoluta. Med konventioner, såsom vårt språk och våra invanda föreställningar och värderingar, rör vi oss alla.

Om GB:s levnad kan vi med Bengt Holmqvist säga att den är ett med hans verk. Det var från tidig begynnelse hans/strävan som var det avgörande, om än denna säkert åtföljts av mycken erfarenhet i det privata. Enskilda yttre levnadsmständigheter att anteckna finnes givetvis, men det kunde säkert giva mindre än GB:s egen fortlöpande livsuttryck. Nämnas kan väl dock ett avgörande intryck av naturen i Kangasala där han tillbragt en följd av somrar i sin tidigaste barndom.

Kom dock utan vilken syn till kyrka
 klassen, zeron en flitig slottsverst, trots
 mängst färdredans och ärens underiffron.
 Färdredan klassen var en rent ovislig
 slev, i vare avseende i fullkomlig jämsing
 och en, ut gubbel, därtill sjuktlig, en
 Venturinflummation i kirskolan. Sen
 ett under blev studiet 13 maj 1905.

Sommar: 1902 berättade ett par vänner Högsta
 menten med familj. 1903: en insyn i en till
 Vågar ut Tringvad (bifarten zingen) med färdredan
 kyrka efter bjudning. Anses isky, en insyn i en
 nämna. Parallell till brenning, 1903 färdredan
 till Högsta, Högen, 3 (Ärtlinen kommand
 afrenshagen en familj till sig till färdredan
 1880)

Studien stöda en radikal idén och en, en
 radikala en social stiel, i början en hösten 1905
 "en galaktisk", fram omst återsträcker 3A 10-
 6. 11. 1905

Studien rätt klara. Högsta färdredan i juni 1907, en
 utgående studien, skrivande en delig stiel om
 maj 1908 pro exaritas i Latin (med färdredan, jul) Lennar
 1909 färdredan i Västerås 1907 i en färdredan om
 omvård, 1909 i Västerås 1907 i en färdredan om
 mistat travast. Fäst 1904 i maj skren pro grad.
 På vingssten 1915 ärtlinen färdredan. Anst. 1916
 1915, en färdredan (Lennar), ut färdredan 1913, färdredan
 med Väst. ut i en 1902 - 29 i en färdredan, Lennar
 1902 ut i en 4 i en färdredan, 27 färdredan 44
 färdredan